

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily riásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ezen kívül minden hirdetésnél 60 fl. bélyegdíj fizetendő. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Timeo Danaos

Abban a régi korban történt, midőn két világrész akkor ismert népe harczba keveredett s évek hosszú során át harczolt egymással egy villogó asszonyi szempár miatt. A görögök belátva azt, hogy nyílt harczban nem képesek legyőzni a vitézségben és harczyi erényekben velük versenyző trójaiakat, cselt vetettek nekik, építvén egy nagy falovat, melynek hasába harmincz görög vitéz rejtőzött el s míg maguk seregeikkel visszavonultak, hátrahagyott egy emberük megmagyarázta az ujjongva kijövő trójaiának, hogy ezt az istenek engesztelésére tették s hogy jó lesz, ha a lovat városuk falai közé bevontatják. A trójaiak készek is voltak erre, bár a bölcs Laokoon cselt sejtve óva intette őket, hogy inkább égessék el a váratlan ajándékot, mondván: „Quid-quid id est, timeo Danaos et dona ferentes!” a mi magyarul annyit tesz, hogy: „bármilyen legyen is ez, félek a görögöktől, még ha ajándékot hoznak is.” Jóslata beteljesedett, mert a bevontatott lóból éjjel kibujtak az elrejtett görögök s fölguytván a várost, azt a jelre előtörő görög seregek segítségével földúlták. Ime tehát bizonyossága annak, hogy néha az ajándék is veszedelmet hozhat az emberre.

A mai kor gyarló emberei szívesen fogadják az ajándékot, sőt a magyar ember azt tartja, hogy ajándék lónak nem kell nézni a fogát vagyis hogy az ajándékot úgy kell elfogadni,

a mint éppen adják, pedig hát akadnak most is esetek, midőn az ajándékok veszedelmet hozhatnak az emberre.

Ezeknek megírására pedig a kezünkbe jutott egy levél készített, melyet közérdekű voltánál fogva — bár a nevek elhallgatásával — egész terjedelmében közlünk s mely szól a következőképen:

„Tekintetes szerkesztő ur!

Nem mulaszthatom el, hogy egy velem történt esetet kedves lapunkban ne közöljek más kartársaim okulására. Esetem a következő:

1896 év január hó 1-én egy tuladunai vármegyébe I. oszt. járási erdőőrre lettem ki-nevezve, elég szerény javadalmazással, mert mint tudvalévő, a járási erdőőrök még csak illetmény tűzifában sem részesülnek, hanem tüzelő anyagukat is csekély fizetésükből kell beszerezniök, a mi bizon elég szomorú dolog. A mint állásomat elfoglaltam, az egyik község erdejét egyáltalán nem akarta bemutatni, azzal a megokolással, hogy neki sem erdőőrökre általában, sem én rám szüksége nincs s végre is csak a törvény egyenes rendelkezésének engedett. Erdejüket különben csak dicsérnem lehet, mert azt igen jó karban találtam. Később annyira megbarátkoztak velem, hogy a gazda közönség az áterdölés alkalmával önként felajánlott részemre egy kocsi vékony ágfát, a mit írásban így adtak tudtomra: „Értesítjük Önt, hogy a ritkításból Önnek a gazdaközönség megszavazott egy kocsi fát, tessék elvinni a mikor tetszik“.

Az ajándékot természetesen nem utasítottam vissza s a fát, melynek a legvastagabbja sem volt több 4 centiméteresnél, két koronába kerülő fuvarral haza szállítottam. A nemes szívű ajándékozók azonban nyilván csak ugratni akartak, mert alig hogy megtudták, hogy a fát elvitettem panaszt emeltek ellenem a vármegye közigazgatási erdészeti bizottságánál, hogy én a fát elloptam.

A feljelentésre következő vizsgálatnál erdőgondnokomnak felmutattam a kapott írást, ki azzal vigasztalt, hogy mitől se féljek, csak ezt az iratot gondosan őrizzem meg. A vádirat különben még azzal is gyanúsított, hogy a fát tilos utakon szállítottam el.

Közben eltelt két év s én már meg voltam nyugodva, midőn egyszerre mint derült égből a villám, olyan váratlanul csapott le rám a közigazgatási erdészeti bizottság ítélete, mely szerint tekintettel arra, hogy az által, mert ajándékba egy kocsii fát elfogadtam, állásommal össze nem egyeztethető cselekményt követtem el, öt egyenlő részletekben levonandó 25 forint pénzbüntetésre ítéltettem azzal a további figyelmeztetéssel, hogy ha ellenem még legkissebb panasz fölmerül, azonnal föl leszek függesztve állásomtól.

Megjegyzem, hogy az ajándék elfogadásának tilalmára figyelmeztetve nem lettem, héj pedig

de sokat lehetne írni különféle ajándékokról, hanem: ne szólj szám, nem fáj fejem.

Mit tehettem egyebet? bele nyugodtam a sors csapásába, gondolva, hogy jöjjön, a minnek jönnie kell.

A még egyebekről is megemlékező levélnek ez a része volt az, mely figyelmünket megragadta s készített arra, hogy az esettel bővebben is foglalkozzunk.

A vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának a fegyelmi ítélet megokolása szerint tehát az a véleménye, hogy ajándéknak a szolgálat adótól való elfogadása az állással össze nem egyeztethető s ennél fogva büntetendő cselekményt képez.

A vármegyei közigazgatási erdészeti bizottság idézett ítéletét legenyhébb kifejezést használva — valóban csodálatosnak kell jelezniünk, mert végre is emberi eszünkkel nem vagyunk képesek megérteni azt, hogy mi össze nem egyeztethető van az állással abban ha, a szolgálatadó alkalmazottjának akár buzgósága és igyekezete megjutalmazásakép, akár pedig szegénységének enyhítésére jutalmat vagy segílyt nyújt és ez azt elfogadja. Ha jól tudjuk, jutalmakban és segílyekben maga az állam is részesíti évről évre azokat a tisztviselőit

TÁRCZA.

Gombház, ha leszakad, lesz más.

Tél van. Az esti szürkület lassu lomhasággal lopózik a szobába. Künn a szél visitó jajszóval panasolja a csupasz fáknak és a lehullott száraz lombnak, hogy ime oda az élet, nincs remény,

Az elsötétedő szobában egymagában ül Géza, a fiatal erdőőr mogyorófából készült karos székében s a harmatgyöngyös ablakon át szemléli, hogy mennyire megöregedett a természet. Valami nyomott hangulat vesz rajta erőt; olyan életuntság — forma rezgi át idegeit s egy különös érzés lopózik ifju szívébe, megsibbasztva az abban lüktető vért.

— Bár csak egy percze is derülne ki az ég — sóhajtja magában, — bár csak egy vékonyka holdsugár

pillantana be az ablakon s oszlatná szét ezt a nagy komorságot.

Próbál gondolkozni, de az, a mi agyvelejét átjárja, nem egyéb, mint a gondolatok sűrű zagyvaléka, melyből nem lehet tiszta képet alkotni. Körül halálos csend uralg s csak a közeli falu harangjának a hangja halatszik a mint imára hívja a hívőket. Géza ezt sem hallja, az ő füleiben annak a hangja cseng, kit felednie kell.

Fölemelkedik ültéből s meggyújtja papirernyős lámpáját. Az elterjedő fény csak növeli a szoba sivárságát; úgy érzi, mintha hiányoznék innen valami. Csak a kályhában lobogó tűz pattogása terjeszt némi élénkséget ebben a néma lakban. Az egész zug mintaképe a rendetlenségnek, meglátszik rajta a rendező kéz hiánya.

Az ifju lelkében most mint egy pillanatnyi fénysugár merül fel a gondolat, hogy hiszen talán még ő is lehetne valamikor boldog. Most szeme a kis asztalon. heverő kicsiny selyem kendőre téved, melynek egyik sarkában szépen kihemezve diszeleg két betű: R. M

és altisztjeit, kik vagy az egyiket megérdemelték, vagy a másakra rászorultak s ebben senki sem látott eddig és ma sem lát az illető állásával össze nem egyeztethető cselekményt.

Természetesen egészen másképp állana a dolog, ha az illető erdőőr egy magán személytől fogadott volna el ajándékot, mert ilyen esetben mindig félni lehet, hogy az ajándékozó ellenszolgálatokat várhat, sőt esetleg követelhet is és ezek az ellenszolgálatok lehetnek azután olyanok, melyek az erdőőr állásbeli kötelességeibe és hivatásába ütköznek.

Egyébként elég szomorú viszonyok azok, hogy az olyan alkalmazottnak, ki egész életén keresztül mindig az erdő körül forgolódik és munkálkodik, egy kocsi alárendelt minőségű — hogy ne mondjuk haszontalan — ajándékfára van szüksége s ilyennek elfogadására szegénysége szinte rákényszeríti. Már magában néve az is nagy baj, hogy a járási, kerületi, községi és egyéb hasonló minőségű erdészeti altisztek nem kapnak természetbeni lakást, mert hiszen ismeretes tény az, hogy a falusi nép bárkit szivesebben fogad be lakónak, mint az erdőőrt, de az, hogy illetmény tűzifában sem részesülnek, már valósággal bűnnek mondható.

Egy tanulságot mégis meritettünk ebből az esetből, és pedig azt, hogy — mint azt a trójaiak bölcs Laokoonja megcselekedte — a járási

erdőőröknek ezentul félniök és óvatosoknak lenniök kell akkor, midőn szolgálatadóiök őket akár megjutalmazni, akár pedig bármivel is megajándékozni akarják.

Elég szomorú tanulság, az igaz, de azért nincs kizárva annak a lehetősége sem, hogy hasznos lesz és sokakat meg fog menteni kellemetlen meghurczoltatástól és büntetéstől, lehetséges azonban az is, hogy szerény soraink az irányadó körök figyelmét fölhívják az ilyen és hasonló esetekre s az ilyen igazságtalanságnak a jövőben eleje fog vétetni.

Nyúlfogás hálóval.

Korunkban, midőn az emberiség figyelme még a legjelentéktelenebbeknek látszó dolgokra is kiterjed, nem lehet csodálkozni, hogy a hivatásos vadászok arra a tapasztalatra jutottak, hogy olyan vidékeken, hol a vadnak nincs módja a vérfelfrissítésre, hanem folyton ugyanaz az egy faj magában plántálódik tovább, végre is bekövetkezik az elernyedés és a vadnak teljes elsatnyulása. Ezen csak úgy lehet biztosan segíteni, hogy ha hasonló nemű, de erőteljes és el nem satnyult vadat hozunk be az ilyen vidékre, mely azután az ott levővel párosodván, erőteljesebb nemzedéket terem.

Erre a célra szolgálnak a különböző nagy városok élővad kereskedései, melyek az ilyen vadszállításokat eszközlik, de akadnak egyes uradalmak is, melyek

A parányi kendő kinos emlékeket látszik ébreszteni keblében: felveszi, hogy eltegye onnan. A kendőből kellemes illat áradoz, mely szívét egy pillanatra megremegteti, de csak azért, hogy még levertebben sóhajtsa: „Minek is van szerelem a világon!” Egyszerre valami hirtelen változáson ment át. Ledőlt ágyára, hogy kissé kipihenje magát; kábultan bámult a lámpa vörhenyes világába. Valami szédülésforma vett rajta erőt. Képzeletében egy alak jelent meg előtte, egy tiszta, csinos, szüzsies leányalak, melynek eperajkait még nem érintette idegen férfi csókja.

— Nem szeretnék meghalni, míg nem voltam boldog, de vajjon én, ki a természetnek mostoha gyermeke vagyok, lehetek még valamikor azzá? — mondta magában.

Gondolatai elkalandoztak a távol jövőbe.

A faluban nem nagyon szerették s kivált az asszonyok voltak haragosai, a miért elsredegette köteleiket, mikor a tilosban rözse után jártak. Ezen kívül a mostoha természet is megcsufolta arcát egy pár

vörhenyes szeplővel. Jól érezte ő azt, hogy szíve telve van becsületességgel, hűséggel, gyöngédséggel s mégis mindezeket a visszatetsző külső mellett titkosan kellett őriznie.

Fölkelt s egy szivarkát sodort magának, hogy ennek bodor füstjei más irányt adjanak gondolatainak.

Most egyet koppant a kapuajtó, mintha valaki belépett volna rajta. Vajjon ki lehet, ki őt bús magányában ilyenkor fölkeresi? Kinyitotta az ablak egyik szárnyát, hogy kitekintsen rajta.

Künn sötét volt már s csak a távol eső dobráki vágásban csillant föl helyenkint a favágók által rakott tűz fénye.

A kapuajtóban egy férfi alak bibelődött az ajtó betevésével s csakhamar azután belépett a szobába. Józka volt, Géának idősebb kollégája. Kölesönös üdvözlés után kinos hallgatásba merült mindkettő, mintha mindegyik a másiktól várta volna a társalgás megkezdését. Végre is a jövevény zavarta meg a csendet.

— Hallgass ide, Géza — szól az öreg, miközben

vadjaikat majdnem kizárólag elevenen való eladásra tenyésztik, a mi különben még jövedelmezőbb is, mint a vadászatoknál elért eredmény.

Ilyen uradalmak közé tartozik a báró Gerliczy Ferencz-féle deszki uradalom is Torontál vármegyében, hol az uradalmi tiszti személyzet vadászati szenvedélyét majdnem kizárólag csak a kártékony vadak lelövésével elégíti ki, míg az igen szépnek s kivált kifejlődésében nagyon erőteljesnek mondható nyúlállomány az elevenen való eladásra szolgál.

A Gudera-féle bécsi élővad kereskedő czég részére szükségelt nyulaknak hálóval való összefogdosása folyó évi február hó 5 és 6 napjain történt meg, mely alkalommal a fogást Todorosz Lajos uradalmi ispán úr és alulirt erdőkezelő vezették, míg az említett czég képviselőjében Tindeisz A. F. megbízott jelent meg.

A nyúlfogó készülék egy 1800 méteres hármás rétegű háló volt, melyet megfelelő helyen fölállítottam, míg a hajtáshoz a közeli községekből 450 hajtó lett összetoborozva folyó napszám mellett. A látványosság számba menő hajtásnak szép néző közönsége is akadt, a mennyiben nem csak a közeli környék urai és hölgyei jöttek el, hanem még Szeged városából is szép számmal érkeztek Kiss Ferencz m. kir. erdőmester úr vezetésével.

A hajtást vadászkiűrt segélyével én magam rendeztem s rendelkezéseim pontos végrehajtásának ellenőrzésére 6 lovas felügyelő volt alkalmazva s úgy ezeknek a parancsaim gyors és pontos végrehajtása körül tanusított bízgatóságukért, valamint Todorosz Lajos uradalmi ispán úrnak, ki a nyulaknak a hálóból való kiszedésénél mint felügyelő igen tapintatosan rendelkezett, a legnagyobb elismeréssel adózom. Mindannyiak ügyeskedését legjobban bizonyítja az a körülmény,

hogy bár 10 év óta foglalkozom már nyúlfogással az említett czég részére, az ideihez hasonló eredmény még nem volt tapasztalható, dacára annak, hogy több más uradalomban is volt szerencsém a fogást vezetni.

A hajtások eredménye volt: első napon . 471 darab
második „ . 339 darab
összesen . 810 darab

Az összes befogott nyulakat a czég képviselője a helyszínén vette át s azokért darabonként 6 koronát fizetett, a mi igen tisztességes árnak mondható. Az uradalom tartozott a hajtók díját fizetni és a nyulaknak a legközelebbi vasuti állomáshoz való elszállításához megfelelő fuvarerőt adni.

A kereskedő czég a nyulakat egyelőre Bécsbe vitette s innen továbbítja azután rendeltetési helyükre, tehát részint olyan helyekre, hol nyúl eddig még egyáltalán nem volt, telepítés céljából, részint pedig olyan vidékekre, hol elsatnyult anyaállomány van, ezek véérének felfrissítésére.

Az ilyen czélokra szállított nyulaknak mindenkor kifogástalanoknak s kivált pedig erőteljeseknek kell lenniök, mely kellékek nálunk nagy mértékben megvannak, mert nem csak hogy az itteni természeti viszonyok következtében van igen szép nyúlállományunk, hanem ezenkívül ez még kltünő ápolásban is részesül, kivált pedig zord időjárásnál, midőn maga a természet nem nyújt elegendő táplálékot, etetéséről gondoskodva van.

A hálóval való nyúlfogásnak igen nagy előnye az, hogy az állatok egyáltalán nem sérülnek meg s ezután gondosan csomagolva teljesen ép állapotban kerülnek rendeltetési helyükre s így a szállításnak céljának képesek megfelelni.

izmos kezével végig simította deresedő nagy bajuszát. — Te nem arra születél, hogy itt most az életuntat játszd. Az előtt H.-ban senki sem volt náladnál vidámabb s most egyszerre ilyen búskomorra lettél. Szedd össze magad barátom s nézz valami szórakozás után. A te életedből hiányzik az érdek; azt sem tudod, hogy kiért és miért élsz. Mond csak, miért nem nősülsz meg? talán félsz, hogy nem bírod majd eltartani az asszonyt? lám nekem magamnak is csak szerény fizetésem van s megis tisztességesen megélek családdal, meg különben is biztat a remény, hogy fizetésünk csakhamar megjavul.

Géza gondolatokba merülve szívta szívarkáját; egy már félig elfelejtett emlék ujult föl benne és lelki szemei előtt föltűnt Maris halvány arcza, hamis kék szeme.

— Megnősülni! — tört ki végre belőle s hangjából kiérzett a keserűség; — egy koldusból kettőt csinálni! A mai anyagiasságban csak az nősülhet, kinek pénze van, nekem pedig nincs annyim hogy egy

korunkbeli asszony igényeit kielégíthessem. Bizon jobb lenne egy malomkövet akasztani a nyakmba s Különben is — kiáltá szemlesütve — az egyetlen leány . . . Eh! az ördögbe is öregem, hagyjuk ezt a dolgot.

— Ne oly hevesen, Géza — szólt csillapítólag az öreg czimbora, miközben megragadta barátja karját. — Nem ér az semmit mindig csak így [magadban álmodozni. Menj ki az emberek közé s láss mindent, a mi látható. Fogadni mernék, hogy föl sem keresed azokat a házakat, melyekben szívesen látnának.

— Barátom — szólt Géza -- nekem kivületek nincsenek ismerőseim, hiszen tudod, hogy nem régóta vagyok ezen a vidéken. Ismerek egy csomó favágót, azon kívül senkit, a mi pedig a leányokat illeti, azok mind szívtelenek s mindegyiknek az arczán fött van a kacérság bélyege. Azt hiszed, hogy leszek olyan bolond csak azért tartani egy asszonyt, hogy folyton bosszantson? Nem! az égre, soha sem! Mondhatom neked — folytatta indulatosan járva a szobában —

Igaz, hogy mi uradalmi alkalmazottak ez által meg vagyunk fosztva a nyúl vadászat élvezetétől, de ezért bő kárpótlást nyújt nekünk a káros vadak pusztítása, mi különben is első és fő feltétele a hasznos vad szaporodásának. Ennek különben meg is van a látszatja, mert míg a káros vadak mind jobban ki-szorulnak vidékünkéről, addig hasznos vadjaink évről-évre szebb szaporulatot mutatnak s szép mellékjövedelmi forrást nyújtanak magának az uradalomnak is, ezen kívül pedig jó hirt és nevet szereznek hazai vad-tenyésztésünknek a messze külföldön is, a mi szeretett hazánknak csak előnyére szolgálhat.

Nem tudom, hogy vajjon más vidékeken foglal-koznak-e a nyulok ilyenmő befogásával, de ha igen, szívesen venném, ha erről lapunk útján értesülést nyerhetnék.

Hadik Mihály
uradalmi erdőkezelő.

LEVELEZÉS.

Malomháza 1900 februar 23.

Tekintetes szerkesztő úr!

A napokban egy hirlap jutott kezeimbe, melyben olyan hirre akadtam, mely nagy mértékben megragadta figyelmemet s érdekesnek és érdemesnek tartom arra nézve hogy lapunkban is közöltessék. A kérdéses hir a kö-vetkező.:

Tizenkét milliós örökség egy erdőörnek. Nagy-váradról írják, hogy Vora Péter havas-dombraviczai lakosra ki jelenleg erdőör, igen nagy örökség vár. Amerikai rokona végrendeletet hagyott hátra, melyben őt tette

meg egyedüli örökösévé. Az örökség 12 millió forint. A szerencsés örökös az iratokat, melyek személyazonos-ságát igazolják, már be is szerezte s átadta dr. Rádl Ödön nagyváradi ügyvédnek, ki már egyengeti az utat, hogy Vora Péter kimehessen Amerikába, az örökség felvételére. Vora Péter dacára, hogy ilyen nagy szerencse érte, még mindig végzi erdőőri teendőjét. Régebben csiz-madia volt, de semmikép sem tudott mesterségéből meg-élni. Elhatározta tehát, hogy a református vallásról áttér a katolikus vallásra. Így bejuthatott a nagyváradi püspöki uradalom erdőmesteréhez erdőörnek.

Megvallom az igazat, hogy ez a hir módfelett meg-örvendeztetett három okból is, nevezetesen először azért, mert ha az valónak bizonyul — mit különben tiszta szivemből kívánok — egy velünk eddig közös keserű kenyéren élt kartársunk boldogul, másodszor mert ez bizonyítéka lenne annak, hogy még az erdőörök közt is — bár csak elvétve — akad szerencsés ember, végül pedig az a remény keltette bennem a legnagyobb örömet, hogy ha tisztelt kartársunk csakugyan hozzá jut a nagy örökséghez, bizonyára nem fog megelégedezni régi kar-társairól s azok családjairól, hanem a véletlenül ölébe hullott rengeteg vagyonból juttat majd valamit alakítandó országos nyugdíj és segélyegyesületünknek. A közelében lakó kartársaknak mindenesetre jó lesz figyelemmel kísérni a dolgot s ha a hir beválik, annak idején jóindulatát meg-nyerni és kikérni.

Tisztelettel vagyok a szerkesztő urnak
igaz hive Pilnik András.

Ortaháza 1900 februar 13.

Tekintetes szerkesztő úr!

Nem mulaszthatom el, hogy egy mélyen elszomorító hirt ne közöljek.

hogy jól megfontoltam az egész dolgot. Bizon jobb lenne elbujdosni a nagy világba.

— És azt hiszed, hogy ott nem találna meg a sorsod? — kérde az öreg czimbora.

— Eh, nem látok az életben egyebet, mint a folytonos szekaturát, nyomoruságot.

— Nem ér a te beszéded semmit, kedves barátom. Mondok neked egyebet: öltözzél át gyorsan, mert viszlek magammal S—ba, hol ma este bál van. Ime a meghívód, bár későn, de még elég korán kapod. Én otthon elkészitem a kocsit s egy óra mulva indulunk, majd ott megismertetlek egy pár jóra való családdal, no meg a kollégák közül is találunk ott egy csomót.

— Bálba! — mormogá Géza — hogy is lehet az, hogy S-ban bál legyen s kik is lesznek majd ott?

— Hát tudod, olyan kétlábu állatok, melyeknek az egyik része a him, a másik a nőnemhez tartozik — magyarázta vigan Józska bácsi. — Biztosítlak, hogy jól fogsz mulatni, azután pedig ki tudja? . . . Csak siess, én megyek a kocsit rendbe hozni.

— Jól van hát, elmegyek s nem vára koztatlak sokáig — szolt kis szünet után Géza.

Géza ezután buzgón neki látott az öltözködéshez, miközben félhalkan mormogta:

— Ha pénzem lett volna, most már Marisnak boldog férje lennék, mig így szálnalmat keltő alakja vagyok ennek a magányos laknak.

Egy óra mulva már vigan poroszkáltak Józska bácsi lovai a döcögös uton. A koesi rázása miatt nem beszélgethettek s Géza eleget álmodozhatott a rejtélyes sorsáról, mely, barátja állítása szerint mindenütt rátalál. Nagyot sóhajtott, mikor a koesi megállt, mint a hogy sóhajtt az olyan ember, kinek senvedései hirtelen elmúltak.

A teremben vig élet folyt már; a fiatal párok buzgón foglalkoztatták lábaikat, az idősebbek pedig hajtogatták a mindig újból megtelő poharakat.

Géza unottan nézett körül, mintha ebből a zajból mi sem érdekelné, midőn egyszerre szemei egy sugár

Folyó hó 8-án ugyanis az Andrassy Aladár gróf úr szécsi-szigeti uradalmához tartozó petróczi erdőn faeladás volt, melynek megtörténte után Bogár Károly erdőőr kartársunk egy jó barátjával bement egy közeli pinczébe, ott a késő délutáni órákig borozgattak, alkonyatkor azonban Bogár azzal az ürügygyel, hogy az erdőn még napszámosai vannak, otthagynán barátját a pinczéből eltávozott. Utközben egy másik ember szállította be pinczébe, hol azután esti 8 óráig borozgattak még egy 18 éves ifju ember társaságában. Nyolcz óra után hazafelé indultak s menetközben Bogár az utóbb említett ifjut még eddig ki nem derített okból hasba lőtte s az rövid egy órai kínlódás után meghalt, kartársunk pedig most az alsólendvai kir. járásbiróság fogházában elmélkedik szomorú kimenetelű cselekedetéről.

Tisztelettel maradtam a szerkesztő urnak

igaz hive Hermán Ferencz
erdőőr,

Különfelek.

Magárjegyzék. Lapunk mai számához csatoljuk Faragó Béla zalaegerszegi magkereskedő úr idei árjegyzékét, melyet külön is tisztelt olvasóink szives figyelmébe ajánlunk s kérjük, hogy ezt az első rangú hazai céget pártolni s ismerőseiknek is ajánlani sziveskedjenek.

Szarvas agancsok, párosak beszerzési forrása iránt tudakozódtak lapunknál, miért is kérjük azokat, kiknek ilyenek (levetettek, koponya nélkül is) birtokukban vannak s azokat értékesíteni óhajtják, hogy ezt velünk az agancsok minéműségének és árának közlése mellett tudatni sziveskedjenek.

leányalakon akadtak meg, ki az ablakmélyedésből bámulta a csillagos eget.

— Istenemre, gyönyörű alak! — susogta magában Géza — csak az arcját is láthatnám!

Néha olyan szerencséje van az embernek, hogy csak ki kell ejteni valamely óhajtást s az rögtön beteljesedik. Géza is így járt, mert alighogy a cigány száraz fája rázendítette a „Beh szomorú ez az élet énnekem“ nótát, a leány megfordult. Géza szinte elnyelte tekintetével az érdekesen halavány arcot, melyen csak úgy ragyogott a tiszta szüziesség kinyomata.

— Óh, milyen bolond is vagyok én! — szólt magában Géza, mintha csak most jutott volna valami eszébe s azzal a tánczó párok közt átnyomult a borzók közt ülő öreg barátjához, mi némi csetlés-botlás után sikerült.

— Barátom, nem lennél szives annak a leánynak bemutatni? — esengett czimborájának.

Pillanat múlva már mindketten ott álltak a leány előtt s szólt az öreg bemutató hangja:

Hogyan köhögjünk. Vannak emberek, a kik, ha rájuk jön a köhögés, lehetőleg elfojtani igyekeznek: vannak ellenben mások, a kiknek bizonyos örömet látszik szerezni, ha lehetőleg erősen és hangosan köhöghetnek, a mi nem nagyou szeretetreméltó dolog barátjaikkal és embertársaikkal szemben és nagyon egyszerű; ezek az emberek széttépik és meggyullasztják a tüdejüket: sokkal drágább élvezet tehát, sem mint ők maguk hiszik. A tüdő kényes spongyaszerű szövetből áll, a mely nagyon izgatható s a melyet különösen a nyálka erősen nyom. Ezért szabadulni igyekszünk az utóbbtól az által, hogy köhögünk és világos, hogy a kényes tüdőszövetnek ártunk, ha a ránehezű nyálkától erőszakkal igyekszünk megszabadulni. Hozzá kell tehát szoknunk, hogy lehetőleg csekély erőfeszítéssel köhögjünk. Ez sokkal könnyebb, semmit hinnők, kevés igyekezettel könnyen megtanuljuk. A ki ezt a tanácsot követi, az jó pár esztendővel meghosszabítja életét.

Idegesség az állatoknál. Ismeretes, hogy Ladysmith alatt az angolok őszvérei éjszaka megszöktek a táborból és a fegyvereket, a csomagokat és az élelmiszereket is elvitték. Egy külföldi újság foglalkozik az őszvéreknek ezzel a különös viselkedésével, s arra az eredményre jutott, hogy a szökés egyetlen elfogadható magyarázata csak az lehet, hogy az állatok érthetetlenül és ok nélkül valamitől nagyon megriadtak. A riadalom okozta ilyen eseteket már régebben is megfigyelték. Az 1850-ik év egyik törökországi expedíciója alkalmából történt, hogy éjjeli 11 óra felé a tábor lovait hasonló félelem fogta el. Az állatok elszakították kötőfékeiket, borzasztó sebességgel eliramodtak, az utjukban állókat pedig könyörtelenül összegázolták. Egész éjszaka a tábor körül száguldottak, másnap azután, hogy félelmök lecsillapodott, visszatértek gazdáikhoz. Kutyaállyal gyakrabban keletkezik pánik, ilyenkor a legszelidebb is vérengzővé lesz. Néhány év előtt történt az az eset, hogy mikor a

— Ilonka, engedje meg, hogy bemutassan P. Géza barátomat, itt pedig M. Ilonka! — s mint ki dolgát jól végezte, sietett vissza félbenhagyott borozásához.

Géza egy darabig szótlánul nézett a szép kék szemekbe, melyek ismét az övéibe mélyedtek s megszegett, mikor a leány megszólította:

— Nnm ül le kissé, P. úr?

Még csak ez volt hátra, mire az ifju várt. Ez a fuvolaszerű lágy, behizelgő hang nyomban átjárta szívét s egy hang mintha azt mondta volna neki: „elveszett, de ismét megtaláltam!“ Kezdett tudatára ébredni annak, hogy még sem olyan mostoha irányában a sors, mint azt képzelte. Sokáig beszélgettek úgy halkan s végre is midőn úgy hajnal felé jött az anya leányát hazamenetelre figyelmeztetni, Géza bátorságot vett magának kíséretét felajánlani, mi legnagyobb öröme szivesen el is lett fogadva, a kapunál pedig a búcsúzás anyja és leánynál úgy szólt, hogy „a viszontlátásra!“

A mulatók közé visszaérkezve letelepedett a

gazda kiment az udvarra, hogy az állatokat lecsillapítsa, a kutyák nem ismerték fel, megrohanták és szétépték. A bárányok és birkák félelmét általánosan ismerik, sőt a halak is szoktak nyugtalankodni, különösen ha nagyobb halak üldözik őket.

A fehér és fekete bőr. Bizonyos esetekben az orvosok tudvalevőleg már évek óta úgy pótolják a hiányzó bőrrészeket a betegnél, hogy egy egészséges ember bőréből kivágnak egy ugyanolyan nagyságú darabot s azt ráteszik a sebre, a mely ily módon begyógyul. Nemrég ezt az ugynevezett transplantáció-t egy szerezcsennél alkalmazták s ekkor érdekes megfigyelést tettek. Hirtelenében nem tudtak szerecsent találni s ezért egy fehér ember ajánlkozott, hogy átenged a bőréből egy részt a beteg szerecsen életének megmentésére. Azt gondolták, hogy az ilyen módon meggyógyult szerecsen testén fehér folt marad a beillesztett bőrrész, de másként történt, mert a bőr sötétedni kezdett s hat hét alatt olyan fekete volt, mint a szerecsen testének többi része. Egy másik alkalommal fehér embernek bőrébe illesztettek egy szerecsen bőréből kivágott darabkát s a fekete bőr néhány hét alatt átváltozott fehérre.

Postagalambok tábori szolgálatba. A postagalambok tudvalevőleg néha nagyon jelentékeny szerepet visznek a háborús időkben. Már a régi időkben ismerték a postagalambok kiváló tulajdonságát, mely szerint hihetetlen gyorsasággal tesznek meg nagy utakat s bámulatos biztonsággal találják a kitűzött helyre. A régi görögök Krisztus előtt ö évszázaddal megemlítik a postagalambok kiváló használhatóságát, Cézár idejében a rómaiak újra kezdik felhasználni a galambokat. Azonban legjelentékenyebb szerepük az 1870—71-iki poroszfrancia hádjáratban volt. Páris körülvétele alatt 530 galambot bocsátottak ki az ostromlott városból, de alig tért vissza 100. Ily módon 60 sürgönyt kaptak Párisban. Németországban ujabban nagyban tenyésztik a postagalambokat. A postagalamb óránként átlag 100 km.-nyi utat tesz meg; kedvezőtlen időben alig röpködnek be 50 kilométeres utat. Kedvezőtlen időben röptük magassága 100—130 m. míg kedvező időben 250—300 méter magassan szállanak. 100 tól 150 km.-nyi utaknál majd mind visszatérnek, már 800 kilométeren túl bizonytalan az utjuk. Rendesen 8—10 évig vannak szolgálatban.

borozó czimborák közé s ekkor Józská bácsi széles jó kedvében elhuzatta neki azt a nótát:

Az a csillag, mely ott ragyog.
Az lesz majd a te csillagod!

Midőn pedig hazafelé mentek, az öreg Józská ama kérdésére, hogy miként mulatott, azt felelte Géza:

— Úgy hiszem, hogy azok, kikkel ott megismerkedtem, akadtak rosszul összeválogatott szentek, de azért volt olyan is, a kit érdemes volt megnézni.

— Persze többé soha sem jössz S-ba? — kérde ravasz mosolylyal társa.

— Azt éppen nem mondom — felelé Géza kissé elpirulva — mert jól találtam ott magamat s talán kissé boldog is voltam, mit egyedül neked köszönhetek. Látod pajtás, mégis van valami igaz abban, hogy:

„Gombház, ha leszakad, lesz más!”

Remete.

Szerkesztői üzenetek.

Németh István urnak, K. K. Száldobágy. Erdészeti zsebnaptáraink még vannak. Egy darab ára ajánlott küldéssel 3 korona 35 fillér. A röpiratot megküldtük s eddig már nyilván kezei közt lesz. **Görög László** urnak, Szatmárhegy. Előfizetése március végeig rendezve van. **Beszeda János** urnak, Közép-Revucza. 4 korona beérkezett. **Kozlik Ignác** urnak, Dallos. Egy ievlezőlap eltévedése miatt most nem tudjuk, hogy ön kívánta-e az 5 darab röpiratot kezeihez küldeni. Kérjük erre nézve szíves értesítését.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

!! MEGJELENT !!

és 2 korona beküldése után azonnal bérmentve lesz megküldve a

RÖPIRAT

mely kizárólag az erdészeti altiszti személyzet helyzetével foglalkozik. Az érdekes műnek egy erdészeti altiszt asztalán sem szabadna hiányozni.

Előzetések az „Erdészeti Ujság” kiadóhivatalának Szászsebes (Erdély) küldendők.

Zoologioi Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók, Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói,
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói,
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV.. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekinthező számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szezint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók,
Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

Magyar Fenyőmag Pergető Gyar

Erdészeti magkereskedés

FARAGÓ BÉLA, — Zala-Egerszegen.

Ajánl mindennemű hazai és külföldi legmagassabb csiraképességű

ERDEI VETŐ MAGVAKAT,

tölgymakkot s gyümölcsfa magvakat.

Arjegyzék bérmentve.

1—8

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

Figyelmes és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-forrás.

GYÜMÖLCS MAGVAK!

ERDÉSZETI MAGVAK!